

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvánterkek és hirdetések.

Telefon szám 34.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 8 kor
Fél évre . . . . . 4 kor
Negyed évre . . . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyilttér petitsora 50 fillér.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Felolvasó szerkesztő:

ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfajlagosok:

STRAUSZ SANDOR.

Kereseti viszonyok és igények.

Nagyon helytelen s hibás magyar kifejezés ez a szó, amit cikkünk mai címével felírtunk. Az igény szó t. i. nem felel első sorban azt, amit vele kifejezni óhajtunk, másodsorban csunya hangzású s a magyar nyelvünk ellenmondó képzésű szó. Amennyivel inkább többször hallhatjuk minden nap s minden alkalommal, amikor az emberek egymásnak a »nagy igényekről« s az ahhoz nem mért kereseti forrásokról panaszkodnak.

Nagyon sokszor írtak már erről a témáról s még többet is fognak írni, de azt hisszük, hogy nagyon keves léppel viszik majd előbbre ezt a szomorú s társadalmunkkal fenéig felforgató kérdést. Mert bizonyos, hogy panaszkodással, sóhajtozással és sópánkodással az ilyen életbevágó fontosságú kérdést megoldani nem lehet. Hanem vizsgálunk kell az okokat, amelyek a nagy igényeket szülik s ha ezt az eredeti hibát megtaláltuk, miként a jó orvos, a forrásnál kell a gyógykezelést megkezdenünk.

Bizonyos, hogy manapság az igények a kereseti viszonyokkal nem nagyon harmonizálnak. Vagyis sokkal nagyobb igényekkel lépnek fel a családtagok, meg maga a társadalom is a családfelelősségekkel szemben, mint amiket annak kereseti viszonyai megengednének. S a társadalom kényszerítő hatalma olyan erős, hogy még a legakaraterősebb, a leg gondosabban számított családapa is kénytelen magát annak kényszerítő hatalmának mindaddig alávetni, amíg az

anyagilag végképen nem állítja meg a lejtőn lefelé való gurulásban.

Tekintsünk csak szét ismerőseink között. Vizsgáljuk meg pártatlanul s őszintén. Mennyit kereshet a családfenntartó s mi az életmódot folytatnák azzal szemben. Ugyebár rögtön rájöhettünk, hogy bezzeg a kereseti viszonyok egyike sem állnak arányban azzal az életmóddal, melyet már évek hosszú során át folytatnak s bizony meg kell önmagunk előtt döbbernünk, gondolva azokra a természetes folyományokra, amelyek ezekből a viszonyokból kiváltódnak.

Íltsen ismerhetünk számszámra megszabott fizetésű családokat, amelyek szemmel láthatólag évenként legalább is háromszorosát költik el, mint amennyi a jövedelmük. S ilyenkor az emberi fantázia kimerül annak taglalásában, vajjon miből fedezi a szerencsétlen családfenntartó a hiányzó részt s hogy miképpen képes éveken keresztül mégis úgy fenntartani családját, ahogyan azt az első évektől kezdve fenntartotta.

Hogy a mai kereseti viszonyok ez országban milyen alatta állanak a megélhetési viszonyoknak, erről egyetlen szót sem kell vesztegetnünk, annyira ének a köztudatban. De hogy az alapvető hiba hol rejlik, azzal mindeztideig még adósok maradtunk. De nem titkoljuk el csekély tudományunkat. A hiba a mai nevelési rendszerben rejlik. A szülők gyermekeiket úgy szoktatják, hogy a most férjhez ment leánygyermek már ott akarja elkezdni, ahol szülei husz-harminc esztendei gazdálkodás alatt tartanak s azt ki-

vánják az életfárslól, hogy oly módon tartsa el őket kezdődő jövedelméből, mint amint a szülők a szülői háznál hozzászoktatták őket. A szülők ugyanis elfelejtik megmagyarázni gyermekeiknek, hogy házasságuk első idejében ők nem laktak négyszobás lakásban s hogy bezzeg jó volt nekik annak idején, noha akkor a pénz értéke sokkal nagyobb volt, mint manapság, egy vagy legfeljebb kétszobás lakásban meghúzódniok s csak amikor a jövedelmük is emelkedett, emelkedtek a lakószobák s az életviszonylataik is.

Ebből azután következnek az rettenetes nagy hajszák, mely az új családi otthonok alapításánál a pénz után száguld. A leányok minden idealizmusból kivételözve, csakis a gazdag embert kívánják lerájd. Nem törődnek azzal, hogy az már koránál fogva sem ügylhetjük nekik azt a boldogságot, amely nélkül pedig az élet fakóvá sem ér. A nőtlen fiatalemberekről pedig nem is kell beszélnünk, mert hiszen jól tudjuk, hogy az u. n. szerelmi házasságok ma már a fehér hullónál is ritkábbak.

Ne bízzák tehát a szülők gyermekeik nevelését egyedül az iskolákra, hanem szerény életmódjukkal példát szolgáltatva, neveljék gyermekeiket a mai kereseti viszonyokhoz mért szerény igényekre, mert különben rövidesen úgy megtögynek a házasságkötések, hogy majd az államnak kell közbe lépnie, hacsak azt nem akarja, hogy pár esztendő alatt az ország lakosainak száma felére süllyedjen alá.

HEKTOR.

Irtá: Kajáry Ferencz.

— Milyen hűség, — jelentette ki a fiatal özvegy, bizonyos megindultsággal tekintve a derék kasznárná, aki a széken fesszengett. Milyen megható példája a hűségnek!

Lesütötte szép, bánatos fejét és pereckig, úgy látszott magába mélyedt. Aztán, miattal mély, halk, szakgatott fohász tört elő kebléből, bágyadtan fordult a képviselőnéhez, a zongora felé:

— Megyünk ma az orfeumba, kedvesem?

Mintegy hat hete történt, hogy a tölcésdi kastélyban örök álomra hunyta le szemét a vidék népszerű birtokosa Tölcésdy Benő, akinek életfaját derékban törte ketté a halál.

A daliás, szeretetreméltó ember tudógyulladást kapott valami szomszéd bái mulatságon, ahonnan kihelytlen, hűvös hajnali levegőben hajtott haza feleségével. Egész úton az asszonyt takargatta, hogy meg ne hőljon valahogy. Ő maga pedig meghült és néhány hét múlva kiterítették.

Könnyen elképzelhető, mily borzalmas csapás volt a gyászbeszéd Erzsébet asszonynra, a drága halott szép, fiatal feleségére, aki még a temetésen is, miattal a plébános beszéltette a távozót, vérfagyasztó sikoltozással folyton azt jajveszékelt:

— Nem engedlek Benő, utánad halok Benő! Utánad ha-hok!

Amint pedig az ércporsót behelyezték a kriptába, a szegény asszony sírógörcsöket kapott

és az orvos, meg a környékbeli rokonok s jó ismerősök nem tudtak vele mit csinálni, hogy magához térítsék: egyik ájulásból a másikba esett.

Amikor végre a második napon felbontották a végredelelet, a szerencsétlen asszony is úgy, ahogy visszanyerte önmagát és őszinte sajnálkozásal magyarázta a rokonoknak, hogy ő valóban semmi befolyással nem volt ura végső rendelkezésére s nem tehet róla, hogy a drága halott — némely emléktárgy kivételével — egész vagyonát, örök, az özvegyre, hagyta.

A kismemített rokonok, a haláleset miatt most még őszintébb anyszal távoztak a kastélyból. Erzsébetet pedig egy leánykori barátinája magához hívatta Pestre, hogy szíve fájdalomát némileg enyhítse.

— Kedvesem — felelte a meghívásra szomorúan Erzsébet, elfogadom meghívásodat, mert érzem, hogy ebben a házban, ahol minden zűg az ő emléktől idézi elémbe, meg kelene örülnöm. Elmegyek hozzátok Pestre s ha felejtetni nem is, de megpróbálunk legalább vigasztalódni.

És sóhajta mondta utána: — Ha tudok ...

Özvegy Tölcésdynek tehát összecsomagoltatta a gyász és félgázás ruhákat és elutazott a kastélyból, melyhez, mint maga mondta, immár oly sok szomorú emlék fűzi őt. A búcsuzásnál mindenki könnyezett, még a derék kasznár úr is, aki pedig már nem volt mai gyerek és aki nem az első özvegyasszonyt látta életében. Csupán Hektornak, a meghaldogult Tölcésdy úr nyulánk, bar-

naszról agarának, nem jött könny az éres, kidülledt szemébe. Hektor nem búcsuzott, nem nyújtogatta vékony eres lábát a távozó felé, nem sirt, csak egyre vonított, mintha valaki állandóan a lábán táncolt volna. De nem csak a búcsuzás napján vonított, hanem ugyanúgy vonított már két nap óta, amióta nem hagyták, hogy kikisérje szegény gazdáját a temetőbe, hanem az udvarban láncra kötötték.

— Hektor — csitította az özvegy — ugyan mit vonít már ez a kutya annyit? Már a fejem fáj tőle kasznár úr!

Ezzel tekete keztyüs kezével még egyszer búcsút intvén a kastélybelieknek, a képviselőnével felcsheldött a hintóra és elhajtattat a poros országúton.

Hektor, az agar, akit a kasznár most már csakugyan leoldatott a láncáról, mint a bolond tutkosta keresztül-kasul a kastély folyosóit, szobáit, ahol gazdája csak valamikor ismefordult.

Este pedig, mikor a házban sehol sem talála, akit keresett, a parasztoz, akik a temető felől jöttek, látták, hogy szalad a temető irányába, előre szegezett nyakkal, lihegve, jelőg farkával nagyokat kanyarítva a tikkadt nyári estbe.

A derék kasznár, aki alig hat hétre a haláleset után kénytelen volt gazdasági ügyekben felkeresni úrnőjét, Pesten, kissé borizó rekedt hangon mesélte el úrnőjének Hektor szomorú történetét.

— Amikor — úgymond a kasznár — nagy,

A tanítók betegsegélyzője.

Álmodozó, kicsi puszták, féibenmaradt hegymögötti falvak s feltörő városok tanítóinak érdekében írjuk e sorokat, melyeknek fejlődését a tanító lendíti előre. Mert a tanító mindig a fejlődés szekerébe volt fogva. És ott is marad. Mert a kultúra mindig azok ellen lázad fel, akik teremtetlék. Csak-hogy, míg a tanító eme emberfeletti, gyönyörűség missziót végzi, nemcsak a vérében fárad el a törtel plazma, nemcsak a kimerültség gyötri őt a szenvedésig, de ezer betegség csirája lopja magát szervezetébe. Sőt műhelyéből gyilkos bacillusokat hord haza otthonába, hol édesen alvó gyermekeinek álmát elűzi a halál láza.

A mai iskola még a betegségek gyűjtő központja. A tanító családja kapja meg mindig legelőször a fertőzőbetegségek legkülönbözőbb nemeit. Statisztika igazolja, hogy a tanítói pálya a leggyilkosabb. A tanítósnak csupán hét százaléka éri el az ötvenedik életévét.

Tehát a tanítósnak a társadalomért nemcsak a maga, hanem a családja életét is kockára teszi.

Tehát a legteljesebb segítséget egy nobilis nemzetnek nem volna szabad megtagadni tőlük. Mert minden nép intelligenciájának az a fokmérője, hogy mennyire becsüli meg tanítóit. A magyar tanító pedig ma világipusa a művelt, kilökött proletárnak. Egyszerben teng a postaszolgáival, vasúti málházóval és hordárral. A magyar tanítónak csak elméletben nyolcvankét korona a havi fizetése, a valóságban annyi sincs. Hentkint kétszer annyi órát kell tanítania, mint a tanárnak; negyvenhárom évet kell szolgálnia, hogy nyugalomba vonulhasson. Özvegyeik százhatvannyolc korona kegydíjat kapnak.

Érdekes, magasztos a tanító hivatása, de szomorú. Zsold nélkül, vérről és ekével irtják az ugart. Már egyszer bátor keserűséggel fogadalmat tettek a legszomorúbb szóra, a sztrájkra. De pályájuk nimbusza visszatartotta őket.

Csakis a társadalom zökkentheti ki a kátyúból a tanító vesztelő sorsát. Csakis a társadalom enyhítheti nyomorúságát.

És most erre itt az alkalom. A Tanítók Szövetsége engedélyt kapott betegsegélyző

ságos asszonyunknak megméltóztatott parancsolni, hogy oldjuk le Hektort a láncról, csakugyan abahagyta a vonítást és csak úgy csöndesen szaladt össze-vissza a kastélyban. Este azután eltűnt és mi hiába kerestük másnap egész nap. Végre harmad nap bejött a temető öre és mondja, hogy ott van ám a Hektor, a temetőben a nagyságos úr kriptája előtt.

— Miért nem kergeti el kend? — mondok

— De nem lehet ám elkergetni — azt mondja az ember. — Hiába ütöm én azt, ki sem mozdul a helyéből, úgy nyöszörög ott és kaparja a földet.

Erre kimentem a temetőbe, gondolván, hogy akármint is szeretie Hektor a nagyságos urat, majd valahogy csak elzavarom a kriptá mellől. Hanem bizony én már későn érkeztem, mert Hektort már csakugyan nem lehetett hazakergetni, a hű állat ott fekküdt elnyulva, meghalt a gazdája után.

A derék kasznár a nagy, kékkoockás zsebkendője után nyúlt. A fiatal özvegy pedig, aki nagy figyelemmel hallgatta végig e kis történetet, bizonyos megindulással pillantott az elbeszélőre.

— Milyen hűség, kedves kasznár úr, milyen megható példája a hűségnek!

Lesütötte szép, bánatos szemét és percekig, úgy látszott, magába mélyedt. Aztán mialatt kebléből halk, szakgat, töfházst tört elő, bágydán fordult a képviselőnéhez a zongora felé:

— Megyünk ma az erfeumba kedvesem?

alapja javára egy sorsjáték rendezésére. A sorsjáték fővédnökségét gróf Zichy János, maga a kultuszminiszter vállalta. Kétszáz-ezer darab egykoronás sorsjegyet szót szerzte a Szövetség az országban, melynek jövedelmét ezer beteg tanító, tízezer beteg tanítógyerek várja. A sorsjáték húzása ez év utolsó napján lesz. A sorsjegyek vásárlásánál nemcsak a humánus kötelességek lerováására, hanem a fényes nyereményekre is lehet bázirozni.

Ezen sorsjegyekből minden tanító kapott. Könnyítse tehát meg a társadalom a tanító munkáját avval, hogy maga kérje ezen egykoronás sorsjegyeket a tanítótól, hogy ne kellessen annak kínálgatásával a szegény tanítónak pirulnia.

Mindnyájunknak volt tanítója és mindnyájunknak lesz gyermeke, kit a tanító oktat. Mivel tehát a tanító egészségét a mi kulturálódásunk érdekében rabolják el: tartalas erkölcsi kötelességének a társadalom az adóság leróváását.

A tanító-sorsjegyek még csak pár héttig lesznek forgalomban s ha a társadalom segítségével elmarad: a remény utolsó forrását is betömhethi az indolencia.

A tanítósnak igen sokat köszönhet a sorsjegyek elhelyezése körül a királyi tanfelügyelőknél, kik nobilis szíveséggel és lelkesedéssel végzik az adminisztrációt.

Sorsjegyet minden tanítónál kaphat az olvasó, ki egy levelezőlapon bármily megnyilvánulásban kérheti a Tanítók Szövetségének irodájából (Budapest, IV., Erzsébet-tér 15.) A társadalom ezen revanch-sal tartozik a tanítósnak.

Drozdy Győző.

Ruzsicska Kálmán temetése.

Ruzsicska Kálmán dr., kir. tanfelügyelő kihült temetést múlt vasárnap délután helyezett örök nyugalomra Zalaegerszegen. A részvét általános, amellet igaz és őszinte volt. Mondhatni, az egész vármegye volt abban a sok száz emberben képviselve, akik Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelőt utolsó útjára elkísérték.

Ha a temetés nagyarányából következtetni lehet az elhunyt népszerűségére, akkor a vasárnapi temetés megható bizonyítékokat szolgáltatott ama mély gyászról, mely egész Zalaegerszeg polgárságát a kir. tanfelügyelő elhunytá alkalmából áthatotta. S ebből a gyászból kivette a maga részét a vármegye minden rétege is.

A vármegye tisztikara, élén Balás Béla dr. főispánnal, Árvay Lajos alispánnal, Kolbenschlag Béla főjegyzővel tömegesen vett részt a temetésen, hasonlóképpen dr. Korbay Károly polgármesterrel az élén a város tisztikara is. Ügyszintén ott láttuk Odor Géza pénzügyigazgatót, Thassy Gábor tiszti főorvost stb. sb.

Legimpozánsabb volt azonban a vármegye tanítósnak a képvisellete, mely Szalay Sándor vármegyei tanítótestületi elnök vezetésével a temetésen résztvett. Vagy 150 tanító és tanár kísérete a felejtetetlen tanfelügyelőt utolsó útjára. A csáktornyai tanítóképző-intézetet, polgári- és elemi iskolát 10 tagú küldöttség képviselte. Nem volt muraközi iskola, honnan legalább egy tanító nem vett volna részt a temetésen. A nagyobb tantestületek kuszorút is helyeztek az elhunyt koporsójára.

A temetési szertartás pontban fél négy órákor kezdődött. Megható volt, amikor a tanfelügyelőség tisztviselői vállukon lehozták

és a halotti kocsira tették, majd innen a sirhoz vitték a drága halott tetemét. A temetési szertartást Legáth Kálmán apátplébános végezte.

A temetési szertartás után Szalay Pál dr. kir. segédtanfelügyelő búcsuztatta el Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelőt. Megható szavai betelölték a mély gyászt, melynek hatása alatt a gyászoló közönség fájdalmas búcsút vett az örökre elköltözött kir. tanfelügyelőtől.

Ruzsicska Kálmán dr. haláláról mélyen sujtott felesége az alábbi gyászjelentést adta ki:

Özv. Ruzsicska Kálmáné, szül. Mihálovich Margit és fia Béla, valamint az egész rokonság igaz mély fájdalommal tudalják, hogy kimondhatatlanul szeretett férje, apja, illetve rokonuk dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, Zalavármegye kir. tanfelügyelője f. hó 22-én reggel fél 9 órákor, hosszas szenvedés s a halotti szentsége ájtatos felvétele után áradhatatlan és áldásos életének 64-ik s a legboldogabb házasságának 25-ik évében a Mindenható örök végzése szerint gyászosan elhunyt.

A megboldogult hült teteme november hó 24-én délután negyed 4 órákor fog a helybeli róm. kath. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni, az engedetlen szent miséldozat pedig f. hó 23-án reggel 9 órákor fog a róm. kath. plébánia templomban az Úrnak bemutatatni.

Zalaegersze, 1912. évi nov. hó 22.
Áldás és béke poraira!

Bizonytalan helyzet.

Még mindig a minket külföldről fenyegető veszedelem áll előtérben. Minden téma aktualitását veszti, semmi egyébről szó sem lehet, míg ez a fenyegető mumus el nem tűnt országunk látóhatárától.

A kereskedelmi és ipari pangás még lélekzetéhez sem engedni jutni s mi nem irhatunk még ezidőtájt sem a karácsonyi honi iparpártolásra, mert jól tudjuk, hogy a mai gazdasági helyzetben senki, semmiféle ipart sem támogat. Az egyedül virágzó iparok most azok, melyek anyagot szolgáltatnak a hadviseléshez. A hadseregszállítók s a terménykereskedők semmiesetre sem panaszkodhatnak, hogy nem pártolják őket eléggé, de őket nem is ajánlottuk volna karácsonyi iparpártolási cikkünkben, mint akik a közönség segítségére szorultak volna.

A háború veres ördöge még mindig ott állt a szörös nyelvtől a határon s monarchiánk minden eszközt megragad, hogy eltávolítsa tőlünk ezt a keserű kelyhet, melynek kiirtását olyan szívesen látták volna ellenségeink. Nem, semmi szükségünk nincsen háborus bonyodalmakra. A belviszályok s az amugy is szerencsétlen gazdasági konjunkturák már eléggé megviselték ezt az országot s népeit, semhogy még ilyen elsőrendű érdeklődésre számot tartó látványosságban is legyen részünk.

A fegyveres készülődés közepette a műzsák hallgatnak — ezt tartja a közmondás. A modern életben azonban, míg a műzsák csak tovább is fujják gyönyörű melodiáikat, azáltal azonban pang ipar s kereskedelem s a vállalkozói kedv is a minimumra redukálódik. Már pedig egy fejlődőképes s törekvő országnak ezekre van szüksége. A műzsák is fontos szerepet játszanak az országok kulturális életében. De viszont igazi kultúra csak vagyonos gazdag országokban juthat arra a polcra, amelyet megérdemel. Mindenestre örömmel tölttet el minket, magyar-

kat, hogy dacára a háborus bonyodalmaknak, az örökös rettegésnek, melybe sodródunk, a magyar műza még szebben működik, mint mikor a béke zöld lombja koszorúzza országunk határait. A magyar szomiumirodalom olyan magasra emelkedett, hogy egy-egy magyar író szindarabjának előadására, a kontinens minden nevezetesebb színgazgatója megjelenik, hogy mindjárt ott a helyszínen szerezzék meg a magyar agyvelő kitűnő termékét.

A nagy és véres háborukat követő háborus ragály is ijesztő mérvben terjed. A kolera, pestis és vérhas ezerszámra szedi áldozatait s minden eszközt meg kell ragadnia egész Európának, hogy ennek a veszedelmes kórnak még a határokon újját állja. Elegendő baj volt miránk nevezé eddig maga a háborútól való rettegés, nincs semmi szükségünk arra, hogy egy veszedelmes ragály is behurcoltassék országunk határai közé.

Bzonyos, hogy a hatóságok minden eszközt meg fognak ragadni, hogy a balkáni hadviselőktől táborából eredő kór ide látát ne tehesse, de maga a társadalom is hathatósan kezére játszhat az illetékes köröknek, hogy ha már a háborus igazalmak lecsodabesítésében szerepel nem játszhatik, legalább a veszedelmes ragályok kerüljék el országunk határait.

K Ü L Ö N F E L É K .

— **Kinevezés.** Laky József helybeli vasúti forgalmi tisztelt, a Déli vasút igazgatósága, Rábamolnáriban helyezte át s megbízta a főnöki teendőket ellátásával. Helyére az igazgatóság Szűcs Dezso forgalmi tisztelt helyezte át. Szekesfehérvárról Csáktornyára hasonló minőségben.

— **Áthelyezés.** A Déli vasút igazgatósága Schwarz Ferenc helybeli forgalmi hivatalnokot Budapestre athelyezte az igazgatósághoz s a vizskerületi osztályhoz osztotta be. Helyére Heltai Gyula állomáskezelő helyeztetett át Csáktornyára ugyancsak Szekesfehérvárról.

— **Deputáció.** A Belatinc központtal szervezendő belatinci járás ügyének előmozdítása érdekében Belatincról nagyobb küldöttség járt Zrínyi Károly ottani plébános vezetésével Zalaegerszegen, hogy a járás szervezését megürgessék. Balás Béla dr. vármegyei főispán nagyon barátságosan fogadta a küldöttséget s a maga részéről a leghathatósabb támogatást ígerte meg a küldöttségnek. A belatinci járás szervezéséhez tudvalevőleg a szeptemberi vármegyei törvényhatósági közgyűlés is hozzájárult.

— **Új táviró állomás.** A muraközi táviró állomásokrak a száma eggyel megszaporodott. Muraszabadhelynek ugyanis sikerült a táviró állomást kijárnia, melyet a múlt héten nyitottak meg. Ez az új intézmény lényegesen fog hozzájárulni a muramenti község forgalmának emeléséhez.

— **Jegyző választás.** Koltay Pál felső-magyarországi aljegyzőt a halálozás folytán megüresedett felsőszemesenyei körjegyzői állásra megválasztották. A választás múlt hó 18-án szótöbbséggel ejtetett meg.

— **Sirius időjósítása.** Vargha László, aki fenti címen folyóiratot ad ki, következő időjósol december havára. December, szerinte, kevés esőzést és havazást ígér, de sok ködben is lesz részünk, amely már november havában is több helyen átvonult. December

1—8-ig hideg idő, innen 12-ig nagy köd, 14—20-ig hideg idő, 22-től ködös, nedves hideg idő lesz, itt-ott hócsapadékkal.

— **A Zala új szerkesztője.** Nagy Samunak a Zala kötelekéből történt kiválása folytán a lap szerkesztőségének kérdése most nyert végleges megoldást. A lap felelős szerkesztője Gürtler István lett, aki már hosszú ideje állott a Zala szoiaglatában, mint Nagy Samunak szerkesztőtlársa.

— **Lebontott templom.** A kincstar kegyurasága alatt álló alsódomborui templom már évek óta dűledező állapotban volt. Szinte életveszélyes volt istentisztelek alkalomával benne tartózkodni. Az illetékes körök már régóta kérték a templom kijavítását. Mig végre az idei bérmlás volt az a köpönyeg, mely alatt a templomot rendeltetésétől elzárták. Kimondták rá a szentenciát: a templomot le kell bontani s újat felépíteni. A bontáshoz már hozzá is fogtak. Nemsokára el fog tűnni a föld színeről a régi templom, hogy helyét új templomnak engedje át. Hogy mikorra épül fel az új templom, az a jövő tltka. Addig az üresen álló ovodai helyiségben tartják meg ideiglenesen az istentiszteleteket.

— **Az új vasút.** Az Alsólendva—Letenye nagykanizsai vasút létesítése elé gördült akadályok lassanként eltűnedeznek. A törzsrésztvények pótlégyése serényen folyik. Így Letenye is az eredetleg meg-szavazott 60 ezer K részvényűtökél 100 ezerre emelte fel. Hasonlóképen cselekedett Alsólendva és Nagykanizsa is, ahol szintén elhatározták a hozzájárulás felemelését.

— **Zsebtolvaj.** Meizl Károly stridovári lakos múlt heten eret vágott Frász Flórián vashegyű lakos zsebében. Megtudta, hogy Frász Flóriánnak pénze van, kilopta Frász zsebéből 150 K készpénzt a pénztárcával együtt. A zsebtolvajt a helybeli kir. járásbírósnak feljelentették.

— **Az új tb. tiszti ügyész.** Nehai dr. Tripammer Rezső nagykanizsai ügyvéd örökét, Zalavármegyei tiszteletbeli tiszti ügyészű állását, a minap töltötte be sipeki Balás Béla főispán. Az új tb. t. ügyész Fábián Zsigmond dr. nagykanizsai ügyvéd lett, ki több pályázó közül nyerte el a tisztséget.

— **Új szivarok.** A hivatalos laplegutóbbi számában a pénzügyminiszterium szerény kis hirdetményben adja tudtára az ország minden dohányzó, szivarozó lakosának, hogy december 1-étől kezdve két új szivarfajta kerül forgalomba. A két újfajta szivar neve: Palmas és Palmitos és tíz darabonkint kartondobozba csomagolva kerülnek forgalomba. Az előkelőbb Palmasnak az ára 10 darabonkint 180 K, vagyis darabja 18 fillér, a polgárasabb Palmitos ára tízdarabonkint 120 K, tehát darabonkint 12 fillér.

— **A magyar közönség** előtt eléggé ismert volt eddig is a Kolozsvári (Heinrich-féle) gyógyszerappagyár kiváló hírneve, de mégis nagy rekordot jelent, hogy egy élelmes nagy amerikai cég évi 100,000 kor. értékű szappan átvételére kötelezte le magát.

— **Csipkekiállítás.** A jótékonyág ügyével egybekölvé, szombat és vasárnap az igazi iparművészetet is szolgálta ez a kiállítás, melyet Szmik Antal budapesti igazgatómérnök a népkonyha javára Nagykanizsán rendezett. A filantrop érzelmű mérnök, aki a kiállítást tisztán a humanus ügy céljából rendezte és aki az ügy érdekében még egy felolvasást is tartott a kaszinóban, csak negyedrészt hozta magával annak a rendkívül gazdag csipkegyűjteménynek, mely tulajdonát

képezi. Így is olyan rendkívül gazdag kiállítást rendezett, hogy nemcsak az iparművészet barátait, hanem a leglaikusabb szemlélőt is a legnagyobb lelkesedésre készítette. A kiállításon, mely a Polgári Egyet nagytermében nyílt meg szombat délelőltől, az etnografailag és kortörténetileg értékes műrekek a legnagyobb számban voltak képviselve.

— **Művészet Nagykanizsán.** Roth Miksa nagykanizsai postafőnök kezdeményezésére értékes mozgalom indult meg Nagykanizsán. Arról van szó, hogy a nagykanizsai közönség művészélt iparművészet is művészeti kiállítások rendezésével fejlesszék, illetve az összes művészeteket szolgálják hangversenyekkel, előadásokkal és képkiallításokkal. Az eszme széleskörben viszhangozt kellett és tegnap délután értekezlet is volt e tárgyban a kaszinóban, melyen Roth Miksa magas szárnyalású beszéddel programot adott az új törekvésnek.

I R O D A L O M .

— **»Az Újság» jubileuma.** Ez év karácsony havában jut el »Az Újság» fennállásának tizedik évfordulójához. A modern zsurnalisztikában páratlan lendülettel és bámulatos gyorsasággal jutott a vezető és mértékadó napilapok leg-szigelős sorába és immár évek óta országos hírnév, megbecsülés és közkedveltség az osztályrésze. S miközben az egyre megszűrlődően kibontakozó magyar zsurnalisztikában kiküzdötte magas és vezető pozícióját, maga is nagyban hozzájárult a modern magyar zsurnalisztika valódi típusának kialakulásához. Jogos büszkeséggel, a végzett munka és a kivított sikerrel megokolt önértékeléssel tekint vissza »Az Újság» a befutott első tíz esztendőre, a szárnybontás, a meggyőződés és a pozícióhódítás első nagy etapjára. Maga köré csoportosította az ország nagy intelligenciájának zömét; írói és hírlapírói gárdájával, a zsurnalisztika elit csapatával, ott-honossá lett a legszelebb réteg-ekben, hangjának komolyságával és elfékesységével, irodalmi szintjével, irányító, szórakoztató és mindig a felvilágosodást és haecást szolgáló tendenciájával a legmagasabb és legkényesebb igényeket igyekezett sikerrel kielégíteni és politikai, társadalmi, kulturális és gazdasági életünkben figyelemre méltótt tényezőjévé lett a közvéleménynek. Olvasóinak óriási tömege és sokfélesége legjobban bizonyítja, hogy mindenkor és mind-néinek a legjobbat, a legszebbet és legértékesebbet nyújtotta hosszú tíz esztendőnek munkájában nap nap után... Ezt a jelentős, »Az Újság»-ra, a magyar zsurnalisztikára és bizonyos tekintetben a magyar közéletre is nevezetes évfordulót nem ünneplheti meg méltóbb módon »Az Újság», mint ha karácsony napján jubileári számot ad ki, mely tartalmanál és terjedelménél fogva felülmúl minden eddig még a külföldön is megjelent ünnepi számot, érték delgában pedig nem vetekedhet vele semmiféle naptár és albumajándék. Ezt a jubileumi számot megkapja minden új előfizető is, aki »Az Újság»-ra január hó elsejétől előfizető közé lép.

— **»Színházi Hét».** Ez az újság Budapest legnépszerűbb hetilapja, mert a főváros legkiválóbb írói nagyon gyakran keresik fel rendkívül érdekes, és színházi intimitásokat elárulócikkjeivel. A »Színházi Hét» alandóan hozza a színházak ujdonságainak legjobb felvételeit. Dacára ennek, mégis a »Színházi Hét» a főváros legolcsóbb hetilapja. Előfizetési ára félévre 5 K. (Budapest, II, Zsigmond-u. 20.)

Nyilttér.)*

Felkérem mindazon t. c. urakat, kik nálam adócsok, hogy tartozásukat 1913. jan. 1-ig kezeimhez lefizetni sziveskedjenek — mert állásomtól megváltak — ellen esetben per útján lennék kénytelen intézkedni.

Szablics István
a »Hajas-szálloda» főpincére.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Csáktornya

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Predplatna očna je:

Na celo leto . . . . . 8 kor.
Na pol leta . . . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . . . 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fa računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR.

Izdavatelj i vlastnik
STRAUSZ SANDOR.

Kak se uzderžava svinjsko meso.

Kad se svinje zakoleju, vnoigiput si gazdarica premišljava, kak bi vnoigo mesa mogla spraviti, da se ni pokvari i splešniv i da na srđ leta ima tečno i dobro suho meso. Pokedob pak je već tu vrđeme i približava se trđa zima, kad se počmeju tu i tam koline, tak mislimo, da dobro i povolno stvar napravimo za naše čitatele, ako spisem, kak je moći dobro spraviti svinjsko meso, da se ni pokvari. Razmi se, da vnoigo i od toga visi, da vu kakvim vremenu kolumu. Vu toplim vremenu navěk je bolje nevarno, kak vu trđi zimi, kad meso zmzrne i nemore se tak fletno splešniviti, kak vu toplim, mlačnim vremenu. Za meso uzderžavanja već od negda sol hasnujeju ljudi i moremo reći, da to je naj bolše i naj spačetneše. Samu, da i to više vrsti moći delati. Naj višeput tak delaju, da lěpo čisto meso vu korito deneju i na debeloma soljom posipleju. To nije ravno naj bolše, jerbo dugo traja, da debeloso meso, kak su šunke, sol nuter v pije, pak čistam samu soljom posipleno meso nije ravno naj tečneše. Barem nije tak tečno i dobro, kak onu, koje se vu pacu dobro spaca. Pacano meso puno je tečneše i bolje se da jesti, kak onu, koje je samu na suboma soljom posipleno. Pak ravno pacanje ni košta bog zna kuliko, pak niti ni potrebuje velikoga truda, to pak znamu, da svaka gazdarica si zabi truda, ako zna, da stēm tečneše i bolše bude meso. K svinjskomu mesu ovak delamu paca: Vu jedno derveno posodu, koja čista mora biti, kak krištal, po navadi slano vodu vležemu. Zatem pak češnjaka i malo koriandera s mēšamu nuter, prije kak bi meso nuter deli. Kad meso nuter spravljamo, malo ga ireba solitrom posipati. Soliter je zato potreben, da meso lěpo čerlenu bude i tak ostane, češnjak pak zato je potreben s korianderom skup, da meso dobrogu teka dobi, da ga s gustušom moći jesti. Od paca je tuliko potrebnō, da meso pokrije i da ovak svaki falaček dobro se vpije. Sad posodu vu koju smu meso spravili, nekam vu čisto i vu suhu mesto odnesemo, ali niti za nikaj vu hižu. Toplo mestu jako škodi friškomu mesu i nije moći dosta opomiatu, da kak velika falinga je to, ako po navadi naj višeput vu sobi pod postelju sranimu. Vu topli hiži se sirovu meso od svakojačke duhe navzeme i sgbu dobrogu teka i najvišeput to je zrok, da se potlam pokvari. Ako pak vu mrži mesti pacamu, meso i srđ leta, ali pak niakar za leto dan lěpo friško i tečno ostane k tomu pak je i puno bolje prhko. Vu pacu barem četiri tjedne mora meso stati i potrebnō ka svaki dan jedenput pribornu. Kad jedenput spaca vun zememu, more se dobro sbrisati i onda vu dim obešiti. Dim ravno tak je potreben kak i spl, da nam meso stalno bude i da se ni skvari.

Vu dimo takodjer četiri tjedne mora stati i onda ga doli zememu. Za drobeneše i tenše falačke i dva tjedna je dosta da vu dimo visi. Kad s dima doli zememu meso, nekam ga vu suhu mesto obešimu. Vu dimu zato nesme dugo stati, jerbo po dimu drugoga teka dobi. Pred kuhnjom navěk se vu mlačni vodi mora oprati. Paziti moramu, da meso uvěk suhu bude, tojest na suhim mesto stoji, jerbo mokro meso najedenput splešniviti počme. To pak svaki zna, da splešnivo meso ili pak kakva gud hrana ili za mirho krma, nije sdrava niti dobra. Koji ovak budu delati, oni navěk dobro, tečno i stalno meso budu imali.

Balkanski boj.

Prisešnē tjedan smu tak pisali od boja, da sablje su još ni vu toku i da se još lahko pri obrne srčca i tursku oružje bude nazat popraviti one falinge, koje su do vezda napravili. I za vezda je ravno tak. Prisešno subotu su probali bulgarci pri Čataldži turske šauce predrti i zavzeti, ali pri slabi su bili i turčini veliki boj su zadobili. Ni dabi netko sad misli, da su sad turčini čistam doli vudrili bulgarce, samu jim je sreća poslužila, da su jeden bojni sbor od nepriatelje zastavili i od šunoc nazat pretirali. Pokedob pak si moremu misli, da bulgarci ni su se s dobra dali dobi, daklem i to je onda istina, da su vnoigo ljudstva i municije predi alduvali, kak bi bili se dali pretirati. Razmi se, da turčini gorostasen boj su skrčiali vu čeli svēt, kojega su tam zadobili, naprotiv pak su bulgarci tiho. Kaj se bude dogodio, doklim naše »Medjimurske« novine vu ruke dobite, što bi to mogel naprē povedati?

Med nepriatelje je još jeden vekši nepriatelj stupil: s Male-Azije, Aleppo zvanoga mesta su turski soldati kolero sobom donese, koja sad već i med bulgarci se razširjavi. Pak moguće, da ravno kolera i peštiš bude mir napravil med ratobornim puku.

Još niti sad neznamu, ali poleg Srbije nebudemu i mi se vu boj smēšali. Naše konzule su jako s hantovali i sad od svunskih poslov minister odlučno zahtěva zadovoljštinu. Ako zahtěvano zadovoljštinu ni dobimu, presiljeni smu našo orsačku čast tak obraniti, kak bude ravno potrebnō, stēm bolje, jerbo srbi takva dugovanja tražju, kakva odnas, ako si nećemu kvar napravili, nikak nemoreju dobiti. Ako pak nikak nebudu odstupili od toga, presiljeni smu s oružjem na pravi put nje spraviti.

Istina, da još ni deržimu tam, da se to pripeti i brščas se s dobra naravnamu. Tak je ravno i pred dvemi lětimi bilo, kad smu već čistam pripravljeni bili vu Srbiju vudriti. Ali itak tak mislimu, da bez zroka nišči ni zahtěva boj, opet pak nesmemu dopustiti, da nešči našu čast s blatnemi škorcjama zamaže.

Rusi Srbioni deržju. Beč, november 25. Od četrtka je na bojnim polju vrđeme izvanredno ozbiljno. V četrtak je ruski korman hitro preobrnuil kapenjka svrho srbskoga pristanša. Sasanov ruski minister je s rekel, da Ruski orsag mora podprati Srbsku zemlju, da postajalšte dobi na morju Adria i prosil je nemškoga ministra, da naj proba nagovoriti Austria-Magjarski orsag, da neg neka pustiju Srbiju. Berlinski korman odlučno je odhitil ovu prošnju i sad poleg toga mir na nožovi špici tanca. Austria-Magjarska niti za jeden las nićesa ni austi Srbiji.

Ruski špioni na Magjarskim Oršova, november 25. Berzaska občini (Krassó-Szőrény varmegija) danas popoldan su žandari osem vu težačko opravu sumljive ruse prijeli Rusi ni su mogli dokazati, kaj išćeju prinasa, zato su je zatvorili i sad zvėdaju, po kakvim postu su bili sim poslani.

Nagjbeckerek, november 26. Bočkore je došel kupuvat na Nagjbeckerek dr Živkovič Peter patikar srbski i vu Belgrad je dal je voziti. Na stacionu se to činovnikom nikak ni vidlo, da kak bi ktomu došel patikar, da bočkore kupuvlje, zato su dali žandarom na glas, koji su fletno ruku deli na srbski špion i taki su ga na hladno deli. Već i pred tremi tjedni je hodil taj sumljiv srbian kod nas. Sad ga jeden čas prinasa budu traktirati.

Naša flotta pred Durazzo. Konstantinopolj, nov. 25. Naši marineri su zapoved došli, da odmah na ladje ideju. Sve naše laborske ladje su zapoved dobile, da odmah pred Durazzo ideju. Ravno ovu mesto očuju srbi zavzeti, da si na Adria morju postajališće pribaviju. Kak vidimo, stoga itak nikaj nebudu, kak se gud budeju črtli.

Trostruk savez. Paris, nov. 25. »Matin« novine pišeju s Konstantinopolja, da Hilmi paša je prijavu poslal od jedne konferencije vu koji su od trostruk saveza ministri nazočni bili, vu ovi konferenciji je trostruk savez zrekel, da potrebuje da Turski orsag boja dalje tira, Nemški i Taljanski orsag su već odredili mobilizaciju, Austria-Magjarska pak je za osem danov čistam priredu. Jednoć su sgovorili, da ako se rus naj menje počme gibati, da s celom jakostjom budu turčina podpirali.

Albanci. London, november 25. Iz Durazzo pišeju, da vu Prizrendu i po čeli Albanciji srbi su strahovitno veliki krvokoli. Dezentrici povėdaju, da srbi ako vu štero selo ili vu varaš v dereju, naj prveše jim je da decu, starce i žene spokoleju. Ženam cečke s odrězeju, starcom pak oči vun skopaju i tak je ostaviju, da se mućuju. Decu s vekšinoma pred materjom zakoleju. Hujši su, kak naj črneši harapini. Mohamedanci su od našoga konzula prosili ladje, da su s familijami mogli pred srbovu vuđi.

Konstantinopolj, nov. 25. Turski vodja tak piše, da su bulgarci pred Čataldžom vu

hudim položaju. Vloveni bulgarci su svi već strgani, podrapani i jako gladni. Tak povéđaju, da tri dana su već kruha ni dobili, samu sirovu kuruzu. Takodjer tak računaju, da i bolgarcov je okolo pet jezer vu koleri poginulo.

Beč, november 26, popoldan ob 3 juri 15 minut je došel s čistam poštenoga mesta telegram, da naš prizrendski konzul, Prohaska Oskar, je vu življenju i sad se vu Úszkübbu zadržavljje. Ovdí se je zisel s Edl Tivadar od našega ministra poslanim kurrirom s kojim se sad vnogo razgovara, da kaj sve se je s njim i s drugami tam dogodilo. Obedva su tajne telegrame poslali Berchtold ministru.

Konstantinopolj, nov. 27. Čistam upućenoga mesta je došel glas, da mir je opet opal vu grabo. To se i stoga vidi, da prvi turski minister do zadnjoga oče tirati boja, jerbo mu je sad soldačija opet vu dobri poziciji i ratna volja jim je opet na visokoma skočila i da bi vezda na tursku kozu mir napravili, to soldačija nigdar nebi gori zela i nigdar k tomu nebi privoljila. Bulgarci još smirum zahtevaju vu ime mira, da turčini prék daju Drinapolja, Skulari i Janinó k tomu pak se za vežeju, da nebudu više soldačije na bojno polje vozili iz Anatolije. Turci k tomu neču privoljiti.

Sofija, november 27. Iz Drinapolja sim su dolazili bjegunci, koji su tu tak javili, da vu Drinapolju je već veliko zlo, jerbo stanovnici i soldačija neima više živiša ob koljenim gradu. Doklam turčini svaki dan bolje gladujuju, tečas bulgarci svaki dan dobiju friški kruh iz Tundže.

Rus se pripravija. London, november 27. S Odesse pišeju, da rus na kaukazskim hataru vnogo soldačije ima pripravljene, da ako bude potrebno, nutri vdere vu Ormènj orsag. To nakanenje je već i vu Kónstantinopolju na glas dal.

Grac, nov. 27. Atental protí jedni barutani (turen za puškin prah) Pri Kalksdorfu stoji orsačka baruta i tam je došel večera na večer jeden nepoznati človek i stemi rečmi: „Živila Srbija!“ viš-put je strelil na baruto. Straža na strélanje odmah je počela strélati. Od drugoga bosničkoga regimenta jeden soldat je na ruku plazéram, odmah su ga vu Gradec odpeljali. Počinitelja, koj se vu bližnju šumu skrili, još su ga ni vlovili.

Ovu leto skorom već svako našu barutu su steli vu luft pustiti, ali nigdi jim je ni sreća poslužila. Zato je soldačka oblast odredila, da ako koga spaziju, da bude se okolo magazinov što skrivačkal, bez svake reči straža ódmah naj stréla nanjega. Daklem nevarno je sad za svakoga okolo soldačkih magazinov hoditi, jerbo lahko se i bez krivice življenja reši.

KAJ JE NOVOGA?

— **Od putuval je kralj.** Subotu popoldan odišel je odnas naš stari kralj. Osemnajst danov se je za vezda prinasa zadržaval, doklam su delegacije trajale. Vnogo visoke gospode se je zislo na kolodvoru, da se spričaju kralju. Pol dvé vure je bilo, kad je iz budimpeštinske kraljske palače vun zlazil. Na putu nezmerno ljudstva se mu je v klanjalu i pozdravljalu. Na kolodvoru se svišemi spominjal i kad je spazil budapeštinskoga kapitana, stemi rečmi se obrnul k njemu: — Čital sem, da je vaša čerka zaručnica. Iz srđca vam gratuléram. — Zatem je na cug stal i odišel odnas. Potlam je s Beča došel telegram, da ob šesti

vuri na večer je došel kralj tam i odmah vu Schönbrunn se dal odpeljati.

— **Krstitki.** V tork su krstili Karolj-Ferenc-Jozef nadhercega novordjenoga sina vu Wartholzu. Krstni kum je sam kralj i mesto sebe je za nameslnika poslal Ferenc-Ferdinand princa i njegvo ženu. Mali nadherceg je ovu ime dočbil: Ferenc, Jozef, Otto, Robert, Mária, Antal, Karolj, Mikša, Henrik, Sxtus, Xaver, Felix, René, Lajoš, Gaetano, Pius, Ignacius. Po ceremoniji je obed bil, na večer pak je varaš strahovitnom paradom pozdravil bujdučega princa.

— **Dinamit.** Vu Aradu Dragan Demeter je jedno zaručnicu štel s fondati ravno, da je na vèncanje išla. Bog ga je kaštigal. Draganu se je vu ruki sprožil dinamit patron i njega na smrt oranil.

— **Četiri na jedenput.** Bez pèlde velika nesreća se pripetila vu bhárvarmegjinskim Šovarhegju poleg jednoga petroleuma lampaša. Alb Šandora dovica vu goreći lampaš je stela petroleuma naljati. Petroleum je eksplodéral i dovica sa tremi decami su tak sgoreli, da doklam je pomoć došla, svi četiri su vumrali. Nemojte nigdar vu goreći lampaš nalévatí petroleuma, jerbo lahko se vam takva nesreća dogodi.

— **V cirkvi.** Vu šarandski reformatski cirkvi se velika huncutarija pripetila pod božjom službom. Ravno je molitve navadne sveršaval svećenik, kad su četiri lopovi do oltara došli i tam su nepristojne popévke počeli popévati. Pobožni ljudi krvavu su napokali magarce i s cirkve vun hilili. Sud pak je istrogu podigél protí njim.

— **Skočil je.** Majornik Janoš mesarski detić kod šestdesetprvoga pešičkoga regimenta je služil svoju soldačiju. Nje jako poštuval soldačkoga mundira i počel je krasti. Na šest mesecov su ga odsudili i kad je to pošteno svršil, nise je vu Debreccnu kod regimenta javil, nek se je nekam potepel. Temešvarski redari su bili tak srećni, da su ga vlovili, ali Majornik je opet kunšten bil i sreća mu je opet poslužila, da je skočiti mogel. Sad ga po celim orsagu iščeju.

— **Miši.** Vu Šomogjvarmegiji su štatariuma odredili na miše. Strahovitno su se zaplodili i strahoviten kvar su već napravili. Pokedob pak nevolja ni da bi hejjavala, nek se išče bolje razširjvava, na zdvne je ališpan odredil, da svaki pod terhom istrage i štrofa, mora na svojim imetku miše s fondati. To nim treba.

— **Samoubojni dobrovoljac.** Telegraférarja s Temešvara: Schneider Andraš temešvarski patikarski dobrovoljac vu Royal hotelo, gde je stanuvál se je s morflumom utvoril. V jutro ob peti vuri je došel dimo i na vrata je cedulo obesil, da naj mu mir dajo, jerbo spati oče. Okolo devete vure je jeden soldat došel ponjega, da nek ide na jedenput vu kasarno, drugač ga kaštigali budu. Nitko se ni je oglasil iz sobe i zato su vrata potrlí i Schneidera vu sobi hinarajućega našli. Taki su ga vu soldački špital odpeljali, ali više ni su mu mogli pomoći. Više listov je ostavil, ali niti vu jednim je ni pisal, kaj ga je tak mladoga na drugi svét preturalo.

— **Snég i zmrzlavica po celim orsagu.** Još precek vremena imamu do zime, ali od nekojih stranih takvi glasi dojdeju od velike zmrzavice, kak dabi ravno već na serdin zime bili. Snég je prirano zapal i poleg toga veliki kvar zrokoval, jerbo još po čudaj mestah nisu jesensko delo obavili. Naj vekša zima je vu Erdélju,

bregi su puni snega, negdi pak niti željeznice nemoreju pred velikim snegom voziti. Više kak tjeden dan veliki vihri su na sve strani.

— **Zita nadhercegovica.** Iz Reihemberga došel je vesel glas, da Zita nadhercegovica minući četrek je sdravoga sineka porodila. Na ovu veselje su celoga varaša sastavami na kinčih; na večer pak je čeli varaš vu jednom svetlostlom bil.

— **Povodnja vu Silagjvarmegiji.** Tak pišeju, da tam opet čeli tjeden dezdj curi i Krasna zvana rieka, letos već šestiput se razlivala. Iz pecinah tuliku vode je opet se doli na ravnicu razlejalu, da med nekomej občinami samu na čunu se moreju voziti. Siromaški stanovnici već su predi sve sgubili, sad pak dokrajja su šterci postali. To je skorom vu jednom leto malo itak preveć.

— **Istroga protí doktoru.** Bodnar Peter varaški službenik vu Miškolcu v srédu popoldan k betežni pucki je zval dr. Katona Laslo varaškoga doktora, ali on nije štel to svršiti, neg na veliko prošnju je samu tuliko obećal, da navečer pogledne malo betežnicu. Na večer je veliko zlo nahadjalo na malo Mariško i svrho toga, pokedob je doktor niti na svoje obećane reči ni došel, otec je opet odišel po doktoru, ali on na nikakvi način nije štel k betežniku iti, samu tuliku je popital otko, da nek mu pové, kaj tali pucki. — Jako je deteto vruće, — odgovoril je Bodnar. Na ove reči je dr. Katona napravil recepta, otec je s njim odišel vu patéku i tam je poleg recepta dal napraviti vračtvu. Pucka je vračtvu potrošila i još onu noć se lépo vugnola ovoga svéta. Na tužbo je dr. Nagj Ferenc polgarmešter odredil istrogu protí nemarnomu i bez dušnomu doktoru, koj se stím brani, da zato je ni pohodil malo betežno déte, jerbo je jako truden bil, pak da pucka bi itak bila vumrala. Bormeš nije treba klumo veliko znanost, jerbo to svaki zna, da jedenput mora vumreći.

— **Vu Srbiju je skočil jeden ober-laitinant.** Iz Ujvidéka pišeju, da odonut od šestoga pešičkoga regimenta od srbskih roditeljev rođeni Bogdanovič Pavel vu Belgrad je skočil i tam se na jedenput vu srbsku vojsku dal zapisati. Na Ujvidéku se jako čudiju tomu.

— **Krv na oralnici.** Vu Brestac obćini poleg Fiume sad su počeli zemlje meriti. Tak su došli mjerniki i na David Keresteljali na oralnicu, da ju smérjuje. David je zandar i kad je spazil mjernike, taki se je na nje navalil stemi rečmi: Kaj i moju zemlju očete pojesti? ... i počel je gutiti obedva mjernike, dasu najedenput vumrali. Potlam su se obćinski ljudi skup sbežjali i žandara su svezanoga prék dali vekši oblasti.

— **Automobil nesreća.** Poleg Oswincin varaša (Pruskorsag), blizo austrija-pruski hataru se je jeden automobil, u kojim osem peršoni sedeli, iz orsačkoga puta u grabu bučnul. Makar su se odmah spravili k branenju, svi osem peršoni su već mrtvi bili iz toga se samo to vidi, da najbolši automobili su človečja noga, najbolje je samo pešice hoditi!

— **Siti života.** Na Budapeštu u jedni kliniki kakti bolestan je ležal Hosszu Antal od državne željeznice činovnik. Betežni človek je jednu noć vanvujšél iz svoje sobe i na jedni, na stran stojeći mesti si je na svoje ruke žile odrezal. Kada su ga spazili,

več je mrtev bil. — Kelemen Mór 20 godišnji krojač-pomočnik se je na Budapeštu, na Klauzal-trgu u glavu strelil. Umrl je. — Urisint Grasel 17 godišnja služkinja, koja je u glavnim varasu na Rakóczi-trgu broj 8. služila, u minućem nedelju odvečer je od gaza čepa odprla i doli se ležala. V jutro su nju na mrtvoma našli u postelji. — Petrov Gjörgj 25 godišnji malarpomočnik se je na Budapeštu, na Barošs-trgskim zahodu u glavu strelil. U Rokuš-špitalu su ga spravili. — Schuster Šandor 20 godišnji trgovački-pomočnik se je na svojm stanu (Možar-ulica, broj 9.) u glavu strelil. Branitelj su ga u Rokuš-špitalu odnesli.

— **Härtel podkupovnik u penziju.** Härtel Adolf c. i kr. podkupovnika, kojemu ćerka je na Munkaču jednoga generala pljusnula, su vetomane u penziju deli.

— **Umiranje.** Dr. Ruzsicska Kalman kr. savjetnik, od naše varmegije školski inšpektor, je november mesec 22-ga dana na Zalaegerszegu umrl. Pokojni je 63 godine živel, i preko 28 godine je u našoj varmegiji, kaku školski inšpektor služil. Dr. Ruzsicska je uvijek veliku brigu imel na medjimurske škole, i njemu moći zahvaliti to, kaj su (tuklo državne škole u Medjimurju i kaj se je tak rezširil medju Mure i Drave naš milo magjarski jezik. Njegov sprevod je u minućem nedelju bilo na Zalaegerszegu poslie podne ob pol 4-ti uri. Na sprevodu nazoćni su bili od varmegije više gospoda, takajše i učitelji, kojim je pokojni pravi otec bil. Iz Medjimurja su se po prilici 25 učitelji putovali na Zalaegerszeg, na sprevod. Za njega udovica, sin i rodbinstvo tuguje. Nek počiva u miru Božjem!

— **Brzovaj na Muraszerdahelju.** Na Muraszerdahelju je postadirekcija brzovjavštacionu odprla. Dakle vezda već moći i na Muraszerdahelju telegrafirati.

— **Strašna smrt.** Na Zalaegerszegu se je vetomane strašna smrt pripetila. Kiss Teréz družinice je svēco hote'la vužgati i plamen se je njoj u opravu prijel. Do nesrećne minute je strahovito krićala, sim-tam drkala nesrećna dievojka, od česa je oprava još bolje gorela. Dok su ju spazili hižni, i njoj na branjenje išli, Kiss Teréz već je tak zgoreta bila, da za kratke muke je umrla.

— **Samoubojstvo.** Kocsis Gjula talpolcaiski momak, koj je na Nagykanizsu pri hovědi služil, je u minućem tjednu samoubojnik postal. Nesrećnoga momaka su za nekaj poštopali, i to je tak na srce vzel, da je v noći u kasarni na najže vujšel i tamo se je obesil. Dok su ga spazili, već je mrtev bil. — Stirling Režő, šimegjski činovnik se je u minućem nedelju v zorju u glavu strelil. Hitac je smrtni bil.

— **Imenovanje.** Kralj je november mesec 20 ga dana dr. Csernoch Janoš kaločaiskoga nadbiskupa za hercegprimsaša i za estergomskoga nadbiskupa imenoval. Novi hercegprimsaš bude december 5 ga dana pri-sego položi pred kraljom u Beču.

— **Katastrofa u rudniku.** Pri Tornaiu u jednim vapnorudniku se je nesreća pripetila. Sedem peršoni su si života izgubili.

— **Betežni vojvoda.** Gjörgj serb vojvoda, koj je u lifusu zbeležal, su vetomane u Belgrad donesli. Pred tremi lētni je i Šandor serb priestolonasjednik u ovim betežu ležal, nego on se je ipak od smrti mogel osloboditi, jer je jako ustrojstvo imel.

LJUBAV.

I.

Razaklešena ptica je,
Naravna sva — k svoj ljubavi.
Sad zmožnosti nad njoj nēma,
Koj dobil živu bi k sebi.
Ko zoveš nju, nit se ne gane,
Ko ktebi prostovoljna ni;
Zabadau suze, in sve rane,
Govoriš — ti, — tiho sedi.
In ipak on dojde naravno,
Koj pred nēm in tibi je bil,
Brez znanja si na srce sede,
In sav stvor blagi je, in mil.
Srca ljubav je tak nestalna,
Da teško k koncu iti je
Ko ti ne ljubiš, ja te ljubim,
Ko ljubim ja — pazi na se.

II.

Zleli zvoje već ti pućica,
Ko misliš da već tvoja je.
Ljubav kasnije ko nju čekas,
In ko ne čekas k tob dojde.
Ljetil okolu tebe žurno,
Čivkanle posmeħavile s.
Ko se nji bližas zleli dalko,
Da njo nevidiš već gde je.
Pusti te samoga na mjestu.
In ti žalostno to glediš
Ko se nje ogneš, stobom ide,
In zleli ko zanjoj beziš.

Srca ljubav je tak razstalna,
Da teško k koncu iti je.
Ko ti ne ljubiš ja te ljubom,
Ko ljubim ja — pazi na se.

Kutnyak Márton.
Keszthely.

Nekaj za kratek čas.

Jeden gospon postal je svojega inoša (bedintera) vu menažeriju.

— »Pak kak ti se je dopalo?« zapital ga je gospodar na večer

— »Ali gospodine,« odgovoril je inoš, — »to im je vse švndl, im takvih životinj niti nēga na svētu.«

Vadasija.

Biron: No, Karesi, kak je zbila vun vadasija?

Grof: Po srednjem — Strelili smo tri sto zajcov, dvajsti lisic i tri poganjaće.

Spameten pes.

V jednim družtvu su se spominali, kakšega šteri psa ima. — Svaki je svojega hvailil, da je njegov najspametneši. Nazadnje pregovori plebanuš, ki je takaj rad hodil na vadasiju i veli:

To je sve premalo, kaj vi povēdate. Moj pes je tak spameten, da pozna dneve, da je pondeljek, da petek. Svaki petek se postim, kak dobro znate, od mesa. — A moj pes to dobro zna. Niti jeden petek neće čontu griziti, nego za postnu hranu prosil.

Dober navuk.

Doktor (k logaru): To je itak strašno! Niti jednoga zajca nemrem sfondati.

Logar: Znaju kaj, gospon doktor? Naj prepiseju nekše vraćvo zajcom, taki pockkaju.

Već ga pozna.

Logar: Tessék, opet je obstrelil poganjaća... Siromasiki Ferko!...

Lešipuškaš: Te brzčas nebu Kiss Ferko, on navēk »Jezuš Marija« zakrići, da je ob-streljen, a ov pak samo »jaj, jaj,« rući.

Očivestno

Miklós bácsi je počel prepovēdati, kak je žišel na jedni vadasiji: Znaš Pišta, nigdar tak velikoga divjega merosca... sim posušaj!

Pišta: Eh baći, povēdajte to svojemu susedu, on bu mortl veruval! Zlagati se i ja znam, ći oćem.

Lēpa vadasija.

Nigdar tak lēpe vadasije, kak je večera bila!

Mortl si ćuda strelil?

Ja nē, nego ćetiri zujce sam zabadau dobil.

Naravski

Ferko: Moj pes samo zgrizeno meso je

Pišta: Pak što mu zgrize?

Ferko: Što? On sam.

Ki je poganjaća strelil.

Žena: Pa zakaj si ne donesel dimo, kaj si na vadasiji strelil?

Muž (lešipuškaš): Ali draga moja, im smo ne divjaki, kaj bi ćlovečje meso jeli!

Hasnovito vraćvo.

To je strašno, kuliko neprihke imam ja stēmi vraćjimi stakori! — tuži se krēmar svojemu gostu. — Ovo noć su mi pol porćvina požrili i vun nove ćizme. A neznam, s ćim bi se s fondal.

Znate kaj go-pon krēmar, s ćim je naj-leži s fondati?

S ćim? prosim lēpo.

Podlećite stakorom na najžu bar dve

ćeci vina, od ovoga, kaj ste ve dopeljali. Bute vidli, kak ga podehneju, tak se reže-ziju, da niti vraćzoga nebu nazaj.

To ne dojde v račun.

Krēmar: No, kak ste zadovoljni s hūzum i posteljum?

Gost: S hūzum je, nego stenicami i sruhama ne.

Mala razlika.

Kaj je razlika med Zvelićteljom i med denešnjimi krēmari?

Ta, da je Jezuš vodu obrnul na vino, a naši krēmari vino obraćaju na vodu.

Dober pōrkōlt.

V jedni ćardi si je pōrkōlita zapovēdal putnik — Teknul mu je i kak je zadnji falaćek pogutinal, zbrise si z rubcom vusta i veli:

Hej, ov pōrkōlt je za istom dober bil!

To verujem, — veli dećec krēmarov, ki je putniku za hribom stal, — da je vam teknul. — Nego bormoš moj japa se nej veselili, da bi nju svaki dēn jen ćuj-zek verkel.

Raki.

Putnik: Kondukter! Zakaj ide ov ćug tak pomalem?

Kondukter: Tri korpe rakov peljamo v jednim vagonu, pak beštje splich ravaju ćuga nazaj.

Novi KOLENDAR za ljetu 1913!

Kak svako ljetu, i ljetos smo se žurili, da skim predi dobite vu ruke „MEDJIMURSKI“ kalendar. Ljetos je puno vekēi i s vun svakojaćkih lēpih pripovestih, još i od Balkanskoga boja se ćita. Lēpe slike se takodjer najdeju vu kalendaru. Dobiva se pri izdateljom:

Fischel Fülöp (Strausz Šandor)
knjžar vu Csaktornya

Ciena
!50!
šilēr

Gabona árak. — Cienna zítka.

mmázsa	l m.-cent,	kor. fill.
Buza	Pšenica	20 00 —
Rozs elsőrendű	Hrż	15 20 —
Árpa	Ječmen	16 40 —
Zab	Zob	17 40 —
Kukoricza	Kuruza suha	16 00 —
Fehér bab új	Grah beli	22 40 —
Sárga bab	» žuti	19 00 —
Vegyes bab	» zmšan	18 00 —
Kendermag	Konopljenoseme	21 00 —
Lenmag	Len	23 00 —
Tökmag	Košćice	26 00 —
Bükköny	Grahorka	15 40 —

MONTRE ZENITH

PRECISION - ELEGANCE

Elsőrangú pontos óra!

Egyedüli elárúsítóhely:
Pollák Bernát
 órás- és ékszerésznel
Varaždin

3780/tk. 1912.

Arverési hirdmény.

A perlaki kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Vidovics Anna férj. Gregorán Elekné hodosányi lakosnak, Gregorán Elek (nős, Vidovics Annával hodosányi lakos elleni végrehajtási ügyében 42 kor. 40 f. tőke, 11 kor. eddigi és 13 kor. 30 f. arverés kérvényi költség behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényszék, a perlaki kir. járásbírósg területénfekvő a következı ingatlannak u. m. a hodosányi 1450 sztkvben felvett legelő és erdő illetménynek B. 14 és 17 sorsz. alati 2/16-ad része 100 kor. az u. o. 1816 sztkvben felvett 101 hrsz. ingatlannak B. 6 7 és 10 sorsz. alatti 1/16-od része 550 kor. az u. o. 1888 sztkvben felvett 102 hrsz. ingatlannak B. 7 8 és 9 sorsz. alatt 1/16-od része 94 kor. az u. o. 1082 sztkvben felvett 1573 hrsz. ingatlannak B. 18 21 25 29 sorsz. a. 42/192-ed rész 140 kor. az u. o. 1966 sztkvben felvett 103 hrsz. ingatlannak B. 5 és 7 sorsz. a. 2/16-od rész 24 kor. az u. o. 1082 sztkvben felvett 1574 hrsz. ingatlannak B. 18 21 25 és 29 sorsz. a. 42/192-ed rész 124 kor. a perlaki 2019 sztkvben felvett 1975/b hrsz. ingatlannak B. 12 13 és 16 sorsz. a. 1/16-od rész 32 kor. összesen 1964 kor. becsár mint kikiáltási árban, és pedig a hodosányi ingatlannak

1912. évi december hó 20-ik napján d. u. 3 órákor Hodosány község házánál, a perlaki ingatlannak pedig

1912. évi december hó 20-ik napján d. e. 10 órákor a perlaki kir. járásbírósg tkvi osztályának hivatalos helyiségében dr. Reményi Zoltán perlaki ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó arverésen eladatni fog.

Megjegyzı a tkvi hatóság, hogy a hodosányi ingatlanokra a 2324/907 tkv. sz. és 3568/1908 tkv. sz. végzésekkel Gregorán Elekné szül. Vidovics Anna a 3141/907 tkv.

sz. végzessel Vidovics Anna özv. Strahia Balázné, végre a perlaki ingat. 3466/1889 tkv. sz. végzessel Strahia András javára bekebelezett haszonélvezeti szolgalmi jogok, az árverés által nem érintettek.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár melynek 2/3 nál alacsonyabb áron el nem adható.

Arverezui kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 5% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Ezen hirdmény kibocsájtásával egyidejüleg meghatározott árverési feltételek a hivatalos órák alatt a perlaki kir. járásbírósg tkvi osztályánál Hodosány és Perlak község elöljáróságánál megtekinthetők.

Perlak, 1912. szept. 17. 985

4002/tkv. 1912. Ér. okt. 23.

I. Arverési hirdmény.

A kir. járásbírósg mint tkvi hatóság végrehajtási ügyben közhírré teszi, hogy 385 kor. 91 fill. tőke, ennek 1912 május 11-től járó 5% kamata, 53 kor. 60 f. eddigi és 21 kor. 30 f. arverési költség behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a perlaki kir. járásbírósg területén fekvő a

következı ingatlannak u. m a törökudvari 143 sztkvben felvett 393 hrsz. ingatlannak B. 15 16 sorsz. alatti fele 250 kor. az u. o. 45 sztkvben felvett 208/c/1 hrsz. ingatlannak B. 22 és 23 sorsz. a. 2/16-ed része 210 kor. az u. o. 162 sztkvben felvett erdő és legelő illetőségnek B. 28 és 29 sorsz. a. 2/16-od része 50 kor. az u. o. 356 sztkvben felvett 208/c/2 hrsz. ingatlan 11 kor. a harastyáni 142 sztkvben felvett 219 hrsz. ingatlan B. 29 sorsz. a. 2/4-ed része 640 kor. összesen 1161 kor. kikiáltási árban, mint becsárban

1913. évi január hó 3. napjának délelőtt 10 órákor

Törökudvar község házánál, a harastyáni ingatlannak pedig

1913. évi január hó 3. napjának délután 3 órákor

Harastyán község házánál dr. Reményi Zoltán perlaki ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó arverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár melynek 2/3-nál alacsonyabb áron az ingatlant el nem adható.

Arverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés napjától számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól számított 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól számított 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 5% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Perlak, 1912. évi okt. 7. 986

Rum kiváló minőség, lit. à K 130 és feljebb.
Szilvórium nagyon jó, lit. à K 140 és feljebb.
Törköly pálinka lit. à K 140 és feljebb.

Rum jako fini, liter od 130 K višese
Šljivovica jako dobri, liter od 140 K višese
Tropica žganica, liter od 140 K višese.

Kapható:

Kochsinger M. és Fiai cégnél

Csáktornya.

Dobiva se pri:

Kochsinger M. i Sinovi firmi

Csáktornya.

Egy jó erkölcsű fiú tanulónak felvétetik
fischel fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomd. Csáktornya

SCHMIDT EDE * ZONGORATERME * CSÁKTORNYA

Ajánlja elsőrendű minőségű zongoráit és harmoniumait modern kivitelben, jutányos áron

	Zongorák . . . 500 kor.-tól feljebb	
	harmoniumok 150	„ „
	czimbalom . . 100	„ „

Alábbi világhírű cégek raktára:

Bösendorfer, Ehrbar, Förster, Oeser, Schmiedt & Kunz, Lauberger & Gloss, Malivanek, Dörr, Mannberg, Kotykiewicz Weidig, Petrof, Chmel, Memetschke, Koch & Korselt, Stingl

Igen olcsó átjátszott hangszerek folyton kaphatók
 ∴ régieket átcserél újra ∴
 részletfizetés áremelés nélkül - Zongorakölcsönzés

Fiatal

vas- és fűszer-kereskedő-segéd

ki a magyar- és horvátnyelvet bírja, azonnal alkalmazást nyer. Kezdő fizetés: teljes el-látáson kívül havi 30 korona.

974 3-3

RIPSZÁM S., PERLAK

Az emberi kéz mint sérvkötő

SENSATIÓS TALÁLmány!

Kérjen ingyen prospectust!

Zárt borítékban portómentesen küldi

POBLITZER SÉRVAMPULATORIUM

speciális orvosi rendezőintézet

BUDAPEST, VII., Rákóczi-ut 10. Főemelet.

Szabol Balázs iz Drávaszentivána

dobrovolno hoće prodati svojega

grunta

u Csáktornya, vu Széchenyi-vu-lici (broj 15.) od denes svaki den; i vu Drávaszentivána ležećoga grunta 18 mekot zemeljškuga. Pod prvim hižnim brojom kre pre-točke ceste.

974 3-4

LEGTARTÓSABB

HÚZOTT DRÓTSZÁLÁS LÁMPA:

MAGYAR
SIEMENS - SCHUCKERT - MÜEEN
BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÜT 36

Butorvásárlók figyelmébe!

Jó és olcsó butor

HIRSCHL ÁRMIN kárpitos és diszítő

:: dúsan felszerelt butorraktárában ::
Varaždin, Setanj-utca 2. sz.
kapható.

A legolcsóbb árban, egyszerű úgyszintén legfinomabb kivitelű háló-, ebédlő- és szal-onberendezések nagyválasztékban rak-táron vannak.

Műhelyemben mindennemű kárpitos és asztalos munkák pontosan, jutányosan készíttetnek.

561 2-50

MAGYAR KISZOLGÁLÁS!

A már világhírű Kőlozsvári (Heinrich)

Szt. László fertőtlenítő pipere szappan

kincset ér a háznál. Biztosan megóv minden ragályos betegségtől és a mel-lett remek illatával kiváló bőrfinomító anyaga folytán elsőrangú kozmetikai cikk.

Kapható mindenütt. Ára 70 fillér.

912 7--

Meghívó.

A „Perlaki Takarékpénztár Részvénytársaság Perlakon“

1912. évi december hó 18-án délután 4 órakor az intézet saját helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésére

a társaság tisztelt részvényeseit meghívja
az igazgatóság.

Tárgysorozat: 1. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényes választása.

2. Az igazgatóság jelentése az alaptőke felemelés keresztülviteléről.

3. Az alaptőke felemelés folytán a névértéken felül befolyt összeg hoválor-dítása iránt való határozathozatal.

4. Alapszabály módosítás.

987 1-1

